

Bruselj, 22.1.2018
COM(2018) 39 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o izvajanju carinskega zakonika Unije in pooblastila za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 284 zakonika

1. UVOD

Evropska unija (EU) je 9. oktobra 2013 sprejela carinski zakonik Unije. Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije¹ je začela veljati 30. oktobra 2013, vendar je večina njenih materialnih določb začela veljati 1. maja 2016.

Carinski zakonik Unije določa pravni okvir za carinske predpise in postopke na carinskem območju EU, ki je prilagojen stvarnosti sodobne trgovine, kot so povezovanje sistemov proizvodnje in dostave na svetovni ravni, elektronsko trgovanje in sodobna komunikacijska orodja. Njegov cilj je olajšati pretok blaga, ki prehaja Unijo oziroma vstopa vanjo ali izstopa iz nje, da bi tako okrepil konkurenčnost evropskih podjetij, hkrati pa bolje zaščitil finančne in ekonomske interese Unije in držav članic ter varnost in varstvo potrošnikov EU. Zaradi izpolnitve teh ciljev si carinski zakonik Unije zlasti prizadeva dokončati prehod carine v integrirano in popolnoma elektronsko okolje brez papirja. Carinski zakonik Unije določa skupna pravila in zahteve glede podatkov za carinske predprihodne in predodhodne deklaracije, obvestila, zahtevke in odločbe. To vključuje tudi nadgradnjo ali vzpostavitev 17 elektronskih sistemov.

Medtem ko zakonodajne določbe carinskega zakonika Unije že veljajo, se 17 elektronskih sistemov uvaja postopno, zato carinski zakonik Unije tudi določa prehodno obdobje do konca leta 2020, v katerem se lahko obstoječi sistemi v papirni obliki ali elektronski sistemi še naprej uporabljajo za tiste carinske zadeve, za katere novi elektronski sistemi še niso na voljo. Prehodno obdobje velja tudi za dovoljenja (na primer za obravnavo kot pooblaščen gospodarski subjekt ali za uporabo carinskih „posebnih postopkov“), izdana na podlagi prejšnje okvirne carinske zakonodaje, tj. carinskega zakonika Skupnosti, ki se lahko še naprej uporablja najpozneje do aprila 2019.

Kljub dejstvu, da je carinski zakonik Unije še v prehodni fazi, je Evropska komisija pripravila to poročilo, da bi ocenila stanje izvajanja zakonodajnih določb in izvajanje elektronskih sistemov. Poročilo je odgovor na zahtevo Evropskega parlamenta iz Resolucije z dne 19. januarja 2017² in poziv Sveta v njegovih sklepih o nadaljnjem ukrepanju v zvezi s carinskim zakonikom Unije z dne 29. septembra 2016³.

Hkrati Komisija v skladu z zahtevo poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o svoji uporabi prenosa pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov, podeljenega na podlagi člena 284 carinskega zakonika Unije.

Komisija je to poročilo pripravila na podlagi razprav z državami članicami EU in gospodarstvom o vprašanjih v zvezi z izvajanjem carinskega zakonika Unije ter na podlagi lastne analize.

2. OZADJE

a. Oblika pravne organiziranosti

¹ UL L 269, 10.10.2013, str.1. S popravkom (UL L 287, 29.10.2013, str. 90) je bila popravljena tipkarska napaka v besedilu z dne 10. oktobra, v katerem je bil kot datum uveljavitve naveden 1. junij 2016. V besedilu, ki sta ga izglasovala Evropski parlament in Svet, je bil kot datum uveljavitve določen 1. maj 2016.

² Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2017 o reševanju izzivov pri izvajanju carinskega zakonika EU in odziv Komisije – 2016/3024 (RSP).

³ Sklepi Sveta o nadaljnjem ukrepanju v zvezi s carinskim zakonikom Unije (UL C 357, 29.9.2016, str. 2).

Carinski zakonik Unije je nadomestil carinski zakonik Skupnosti iz leta 1992, ki je bil prvi poskus konsolidacije carinskih predpisov EU. Čeprav je tedaj pomenil velik dosežek in je podjetjem prinesel poenostavitev, so postopki in prakse na podlagi carinskega zakonika Skupnosti temeljili na uporabi dokumentacije v papirni obliki, ki ni bila prilagojena sodobnejšemu elektronskemu poslovnemu okolju. Poleg tega so bile zaradi vse večjih odgovornosti carinskih organov v zadevah, ki presegajo pobiranje dajatev (kot so obravnavanje izzivov za varnost in varstvo, nezakonitih denarnih tokov in ponarejenega blaga), potrebne zakonodajne določbe za učinkovitejšo organizacijo carinskih kontrol.

Zato je Komisija izvedla celovito oceno učinka, da bi določila pravi pristop za reševanje prihodnjih carinskih izzivov⁴, na podlagi rezultatov navedene ocene učinka pa je konec leta 2005 predstavila predlog za posodobljen carinski zakonik EU ter odločbo o elektronski carini. Vendar je Komisija iz različnih razlogov, zlasti pa zato, ker je bila z Lizbonsko pogodbo⁵ uvedena nova pravna struktura z novimi pravili in postopki v zvezi s sprejemanjem izvedbenih določb, priloženih glavnim predpisom, morala „prenoviti“ posodobljeni carinski zakonik EU pred načrtovanim datumom uporabe.

Komisija je zato 20. februarja 2012 kot prenovitev posodobljenega zakonika EU predlagala carinski zakonik Unije, vključno s členi, s katerimi se Komisiji podeljuje pooblastilo za sprejemanje podrobnih dopolnilnih in izvedbenih pravil, s katerimi je bila carinska zakonodaja EU usklajena z zahtevami iz Lizbonske pogodbe.

Carinski zakonik Unije je začel veljati 30. oktobra 2013, vendar na ta datum začela veljati zgolj pooblastila Komisije, medtem ko so se ostale določbe zakonika začele uporabljati 1. maja 2016. Komisija je v vmesnem obdobju uporabila svoja pooblastila, da je sprejela naslednje pravne akte, ki skupaj z zakonikom sestavljajo zakonodajni sveženj carinskega zakonika Unije:

- i. „delegirani akt“ carinskega zakonika Unije⁶, ki dopolnjuje nekatere nebistvene elemente zakonika;
- ii. „izvedbeni akt“ carinskega zakonika Unije⁷, ki določa enotna postopkovna pravila za izvajanje carinskega zakonika Unije;
- iii. „prehodni delegirani akt“ carinskega zakonika Unije⁸, ki določa alternativne načine za izmenjavo in shranjevanje carinskih informacij, dokler elektronski sistemi carinskega zakonika Unije še ne delujejo, in
- iv. „delovni program“ carinskega zakonika Unije⁹, ki je prevzel obliko izvedbenega sklepa Komisije in določa načrtovanje sistemov informacijske tehnologije.

⁴ SEC(2005) 1543.

⁵ UL C 306, 17.12.2007, str. 1–271.

⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 1).

⁷ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341 z dne 17. decembra 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 (UL L 69, 15.3.2016, str. 1).

⁹ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/578 z dne 11. aprila 2016 o oblikovanju delovnega programa v zvezi z razvojem in uporabo elektronskih sistemov, predvidenih v carinskem zakoniku Unije (UL L 99, 15.4.2016, str.

Poleg tega je na podlagi stalnega dialoga s trgovinskimi predstavniki, Evropskim parlamentom in državami članicami, v katerem so bila opredeljena nekatera tehnična vprašanja, Komisija skupaj z Evropskim parlamentom in Svetom hitro obravnavala zadevna vprašanja, tako da je sprejela naslednje spremembe zakonodajnega svežnja, še preden so se nova pravila začela uporabljati:

- v. dve spremembi delegiranega akta carinskega zakonika Unije:
 - o delegirani akt je bil spremenjen s prehodnim delegiranim aktom, da bi se 1. maja 2016 zagotovil nemoten prehod s carinskega zakonika Skupnosti na carinski zakonik Unije¹⁰. Pokazalo se je, da nekaterih določb delegiranega akta ni mogoče uporabiti, dokler sistemi informacijske tehnologije ne bodo v celoti delujoči, zato so bili ne le v carinskem zakoniku Unije, temveč tudi v delegiranem aktu potrebni nekateri prehodni ukrepi, da bi se omogočila nadaljnja uporaba sistema v papirni obliki ali alternativnih sistemov, dokler sistemi informacijske tehnologije ne bi začeli delovati;
 - o Popravljeni sta bili dve določbi¹¹ delegiranega akta carinskega zakonika Unije, v katerih je bila nenamerno izpuščena določba carinskega zakonika Skupnosti o poenostavitvi. Popravek zagotavlja nadaljnjo uporabo domneve o deklaraciji za začasni uvoz ali ponovni izvoz v primeru turističnega prometa in določene proizvode, kot so palete, zabojniki in plovila ter letala, ki prehajajo carinsko območje. Zlasti pri letalih, ki prečkajo mejo EU, bi obveznost zagotavljanja ustnih ali pisnih deklaracij resno vplivala na mejni in turistični promet;
- vi. tehnični popravek Priloge 12 k prehodnemu delegiranemu aktu carinskega zakonika Unije¹², ki določa obrazce za zahteve in dovoljenja.

Nazadnje je Komisija aprila 2016 uporabila pooblastilo, preneseno s členom 50 carinskega zakonika Unije, za sprejetje Izvedbenega sklepa Komisije¹³ o določitvi podrobnih pravil za določitev skupnih meril tveganja in standardov za analizo tveganja glede varstva in varnosti za usklajeno uporabo nekaterih carinskih kontrol na podlagi carinskega zakonika Unije.

b. Cilji in zakonodajna vsebina

Cilj carinskega zakonika Unije je, da skladno s potrebami sodobnega časa ponuja večjo pravno varnost in enotnost v korist podjetij in carinskih uprav, poenostavi pravila in postopke, omogoči učinkovitejše carinske transakcije ter doseže popolno avtomatizacijo vseh carinskih postopkov in procesov. Hkrati je namen carinskega zakonika Unije, da se bolje zavarujejo finančni in ekonomski interesi Unije in držav članic. Poleg tega je njegov cilj tudi upoštevati razvoj politik in zakonodaje na drugih področjih, ki bi lahko vplival na carinsko zakonodajo, na primer glede varstva in varnosti uvoza. Nekatere od najpomembnejših zakonodajnih sprememb na podlagi carinskega zakonika Unije, ki so skladne z zgornjimi cilji, so navedene

6), ki nadomešča prejšnjo različico delovnega programa, določeno v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2014/255 z dne 29. aprila 2014 (UL L 134, 7.5.2014, str. 46–53).

¹⁰ s prehodnim delegiranim aktom so bili spremenjeni členi 2, 3, 104, 106, 112, 113, 128, 138, 141, 144, 146, 181 in 184 delegiranega akta carinskega zakonika Unije ter dodani členi 122a, 124, 124a, 126, 126a in od 129a do 129d.

¹¹ Z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/651 z dne 5. aprila 2016 (UL L 111, 27.4.2016, str. 1) sta bila popravljena člena 136 in 141 delegiranega akta carinskega zakonika Unije;

¹² Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/698 z dne 8. aprila 2016 o popravku prehodnega delegiranega akta.

¹³ Izvedbeni sklep Komisije C 2016/2422 z dne 27. aprila 2016 o določitvi skupnih meril tveganja za analizo tveganja glede varstva in varnosti.

v nadaljevanju.

- *Odprava omejitev pravice carinskega zastopnika*, da ponuja storitve v državi članici, kjer nima svojega sedeža, da se tako zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za trgovino v carinski uniji.
- *Usklajena pravila za odločanje* držav članic, med drugim o dovoljenjih, ki jih izdajajo carinski organi. Namen tega je ugodno vplivati na trgovino s povečanjem predvidljivosti, olajšanjem postopkov za vložitev zahtevkov ter uvedbo izboljšanih in okrepljenih pravil o pravici trgovca, da pred sprejetjem odločitve z negativnimi posledicami poda izjavo.
- *Nove poenostavitve postopkov carinjenja*. Merila za pooblašcene gospodarske subjekte (v nadaljnjem besedilu: AEO) se lahko uporabijo za določitev, ali so lahko gospodarski subjekti, ki niso AEO, deležni nekaterih poenostavitev, medtem ko so druge poenostavitve na voljo zgolj AEO:
 - med poenostavitvami, pri katerih veljajo nekatera ali vsa merila za AEO, so: (i) carinski zastopnik, ki želi zagotavljati storitve v državi članici, kjer nima sedeža; (ii) znižanja splošnih zavarovanj glede dolgovanih carinskih dajatev; (iii) odobritev prostora, ki ni pristojen carinski urad, za predložitev blaga; (iv) dovoljenje za vložitev carinske deklaracije v obliki „vpisa v evidence deklaranta“; (v) dovoljenje za poenostavitve v zvezi s tranzitom; (vi) dovoljenje za obratovanje prostora za začasno hrambo; (vii) dovoljenja za uporabo posebnih postopkov (carinsko skladiščenje, posebna raba, začasni uvoz ter aktivno in pasivno oplemenitenje);
 - koristi, ki so na voljo samo AEO (kot nadomestilo za dejstvo, da morajo trgovci, ki želijo pridobiti status AEO, zdaj izpolnjevati dodatna merila): (i) popolno ali delno znižanje zavarovanja, ki ga je treba predložiti za odobritev odloga plačila dajatev; (ii) centralizirano carinjenje, ki subjektom omogoča centralizirano vložitev carinskih deklaracij in plačevanje dajatev z njihovega sedeža namesto v drugih državah članicah, kjer je blago predloženo carini; (iii) opustitev obveznosti, da se blago predloži na podlagi poenostavljenega vpisa v evidence deklaranta; (iv) samoocena, ki zanesljivim gospodarskim subjektom omogoča, da izračunajo znesek plačljive dajatve in izvajajo nekatere kontrole v imenu carinskih organov, ter (v) dovoljenje za premik blaga v drugo državo članico, medtem ko je še v začasni hrambi (tj. preden je dano v carinski postopek).
- *Standardizacija pravil, ki veljajo za zavezujoče odločbe carinskih organov o tarifah in poreklu blaga*: (i) veljavnost odločb v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami (v nadaljnjem besedilu: ZTI) se s šestih let zniža na tri leta v skladu z omejitvijo, ki velja za zavezujoče informacije o poreklu blaga, in (ii) odločba v zvezi z ZTI je zdaj za imetnika zavezujoča, kar pomeni, da mora carinske organe obvestiti o tem, da ima odločbo v zvezi z ZTI za prijavljeno blago, da se prepreči prosto izbiranje med ZTI.
- *Uvedba obveznih zavarovanj* za vse carinske postopke, da se zaščitijo lastni viri in finančni interesi Unije, v povezavi z razpoložljivimi znižanji za zelo zanesljive gospodarske subjekte in opustitvami za pooblašcene gospodarske subjekte.
- *Nova pravila glede varovanja in varnosti, s katerimi se zahteva večkratno zbiranje podatkov ob vnosu*, tj. ne le od prevoznika, temveč tudi od špediterja in celo

prejemnika, s čimer se ureditve uskladijo z mednarodnimi standardi (npr. Okvir WCO o standardih za zaščito in pospeševanje svetovne trgovine).

- *Sprostitev pravil o začasni hrambi*, vključno s podaljšanjem obdobja hrambe do 90 dni (v nasprotju s prejšnjim 20- ali 45-dnevnim obdobjem, odvisno od tega, ali se je blago prevažalo po morju), in možnostjo premika blaga v začasni hrambi med prostori brez postopkov tranzita.
- *Združevanje carinskega „aktivnega oplemenitenja“, „oplemenitenja pod carinsko kontrolo“ in postopkov uničenja.*

c. Elektronski sistemi

Na podlagi carinskega zakonika Unije mora izmenjava informacij med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi ter med samimi carinskimi organi do leta 2020 v celoti temeljiti na tehnikah elektronske obdelave podatkov. To velja za pomemben korak naprej k olajševanju zakonite trgovine, zmanjšanju upravnih bremen in zagotavljanju, da se po vsej EU uporabljajo usklajene zahteve. Za doseg tega cilja se skladno s časovnim okvirom, določenim v delovnem programu carinskega zakonika Unije, nadgrajuje ali razvija 17 elektronskih sistemov. Sisteme je mogoče razdeliti v dve kategoriji: (i) 14 vseevropskih sistemov, ki jih bo razvila ali nadgradila Komisija v sodelovanju z državami članicami, vključno z osrednjimi sistemi in sistemi z nacionalno komponento, ki jih uvedejo države članice, in (ii) trije nacionalni sistemi, ki jih morajo razviti ali nadgraditi države članice.

V nadaljevanju je navedenih teh 14 vseevropskih sistemov (vključno s tistimi, ki imajo nacionalne komponente).

1. Sistem registriranih izvoznikov (*REX*) (novo): namen je dati na voljo najnovejše informacije o registriranih izvoznikih s sedežem v državah v okviru splošnega sistema preferencialov (državah, ki imajo koristi od splošnega sistema preferencialov EU, ki zagotavlja prednostni dostop do trga EU) in subjektih iz Evropske unije, ki izvažajo v države v okviru splošnega sistema preferencialov in nekatere druge države.
2. Zavezujoče tarifne informacije (*ZTI*) (nadgradnja): namen je, da se s carinskim zakonikom Unije uskladi podatkovna zbirka, ki vsebuje vse zavezujoče tarifne informacije, ki so jih izdali carinski organi držav članic.
3. Sistem odločb carinskih organov (*CSD*) (novo): namen je, da se v vsej Uniji uskladijo postopki za odločbe carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, tako da se olajšajo posvetovanja v času sprejemanja odločb in upravljanje postopka izdaje dovoljenj.
4. Enotno upravljanje uporabnikov in digitalni podpis – *portal za trgovce v EU* (novo): namen je trgovcem zagotoviti neposreden in na ravni EU usklajen dostop do različnih elektronskih carinskih sistemov, kot so opredeljeni v carinskem zakoniku Unije.
5. Pooblaščen gospodarski subjekti – *AEO* (nadgradnja): namen je izboljšati poslovne procese v zvezi z zahtevki in dovoljenji AEO ob upoštevanju sprememb v okviru carinskega zakonika Unije.
6. Sistem registracije in identifikacije gospodarskih subjektov (*EORI*) (nadgradnja): namen je opraviti manjšo nadgradnjo obstoječega sistema, ki omogoča registracijo in identifikacijo gospodarskih subjektov Unije in oseb iz tretjih držav, dejavnih v carinskih zadevah v Uniji.

7. Skupna carinska tarifa in nadzor – *nadzor* (nadgradnja): namen je opraviti nadgradnjo, s katero bi se z zahtevami iz carinskega zakonika Unije uskladila obstoječa podatkovna zbirka, v kateri so evidentirani in centralizirani vsi podatki EU v zvezi s trgovino (uvoz in izvoz), ki jih dnevno zagotavljajo nacionalni carinski organi.
8. Dokazilo o statusu Unije (novo): namenjeno bo shranjevanju, upravljanju in pridobivanju vseh deklaracij, ki jih trgovci predložijo kot dokazilo o statusu Unije, ki ga ima njihovo blago.
9. Nov informacijsko podprte tranzitni sistem (*NCTS*) (nadgradnja): z njim se obstoječi tranzitni sistem usklajuje z novimi zahtevami iz carinskega zakonika Unije, kot so registracija dogodkov na poti in uskladitev izmenjave informacij z zahtevami iz carinskega zakonika Unije glede podatkov ter nadgradnja in razvoj vmesnikov z drugimi sistemi.
10. Avtomatizirani izvozni sistem (*AES*) (nadgradnja obstoječega vseevropskega sistema in obstoječih nacionalnih sistemov izvoza): namen je izvajanje zahtev za izvoz in izstop blaga v okviru carinskega zakonika Unije.
11. Standardizirana izmenjava informacij za posebne postopke (*INF*) (novo): razvija nov sistem za podporo in poenostavitev postopkov za upravljanje podatkov in elektronsko obdelavo podatkov na področju posebnih postopkov.
12. Centralizirano carinjenje za uvoz (*CCD*) (novo): namen je med pristojnimi carinskimi uradi uskladiti obdelavo carinskih deklaracij in dovoljenj za sprostitev blaga, da lahko gospodarski subjekti centralizirajo svoje poslovanje s carinskimi organi.
13. Upravljanje zavarovanj (*GUM*) (novo): namen je, da se po vsej EU v realnem času omogoči dodelitev in upravljanje splošnih carinskih zavarovanj, ki jih trgovci vložijo v primerih tveganja neplačila dajatev.
14. Sistem nadzora uvoza (*ICS*) (nadgradnja): namen je okrepiti varstvo in varnost dobavne verige z izboljšanjem kakovosti, zbiranja, razpoložljivosti in izmenjave podatkov glede vstopne skupne deklaracije in s tem povezanih informacij o tveganjih in nadzoru.

Trije sistemi, ki jih morajo države članice razviti ali posodobiti, so navedeni v nadaljevanju.

1. Usklajevanje in olajševanje posebnih postopkov (*SP*): nacionalni sistemi bodo morali uvesti vse spremembe, ki se v okviru carinskega zakonika Unije zahtevajo v zvezi s carinskim skladiščenjem, posebno rabo, začasnim uvozom ter aktivnim in pasivnim oplemenitenjem.
2. Obvestilo o prihodu, obvestilo o predložitvi in začasna hramba (*NA, PN, TS*): cilj je na nacionalni ravni opredeliti avtomatizacijo postopkov glede obvestil o prihodu prevoznih sredstev, predložitve blaga in deklaracij za začasno hrambo, kot so opisani v carinskem zakoniku Unije, ter podpreti usklajevanje med državami članicami glede izmenjave podatkov med trgovci in carinskimi organi.
3. Nacionalni sistemi uvoza (*NIS*): namen je izvajanje vseh zahtev glede postopkov in podatkov, ki izhajajo iz carinskega zakonika Unije ter se nanašajo na uvoz.

3. PREGLED

a. Stanje izvajanja zakonodajnega svežnja carinskega zakonika Unije

Sveženj carinskega zakonika Unije se je začel izvajati pravočasno, 1. maja 2016. Komisija doslej ni ugotovila večjih težav pri njegovi uporabi, vendar je jasno, da se bodo koristi in učinek carinskega zakonika Unije v celoti videli šele, ko bodo uvedeni vsi povezani sistemi informacijske tehnologije.

Odkar je začel veljati carinski zakonik Unije, je Komisija še naprej organizirala redne sestanke z državami članicami in trgovinskimi predstavniki, da bi opredelila in odpravila težave v zvezi z zakonodajo, pomagala pri njenih razlagah in proučila možnosti za nadaljnjo poenostavitev postopkov. Ta postopek posvetovanja je skladen z zavezami, ki jih je Komisija dala v sporočilu o razvoju carinske unije EU in njenega upravljanja¹⁴. Komisija je vselej posvečala posebno pozornost potrebi po realističnih časovnih okvirih ter stroškom in splošnemu učinku sprememb na carino in trgovino.

Poleg tega so države članice in trgovinski predstavniki sodelovali s Komisijo pri številnih dokumentih o smernicah, v katerih se obravnava praktična uporaba novih pravil.

Komisija je v okviru programa Carina 2020 ustanovila več projektnih skupin¹⁵, ki vključujejo tako države članice kot trgovinske predstavnike, da bi obravnavali nekatere konkretne poslovne primere:

- *projektno skupino za poenostavitve*, ki naj bi opredelila koristi samoocene, vpisa v evidence deklaranta in centraliziranega carinjenja;
- *projektno skupino za uvoz nizke vrednosti*, ki naj bi analizirala najprimernejši način za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev izvajalcem poštnih storitev in hitre pošte glede na povečanje spletne prodaje in posledično obveznost carinskih organov, da zagotovijo primerne kontrole ter zaščitijo državljane in finančne interese EU, ne da bi pri tem ovirali zakonito trgovino;
- *projektno skupino za tranzit*, ki naj bi obravnavala uporabo elektronske prevozne listine kot tranzitne deklaracije za zračni ali pomorski promet;
- *projektno skupino za zavarovanja*, ki naj proučila, kako bi bilo mogoče pogoje za upravičenost do popolnega ali delnega znižanja stopnje splošnega zavarovanja bolje prilagoditi gospodarskim razmeram.

Hkrati se redno izvaja pilotno preskušanje v povezavi s trgovino in državami članicami, kot to določa carinski zakonik Unije, za preskušanje novih metod in odkrivanje boljših načinov za reševanje izzivov, kakršne prinašajo povečana spletna prodaja, nerazpoložljivost podatkov in potreba po sistemskih pristopih.

Ta postopek rednega dialoga z deležniki je po 1. maju 2016 privedel do nekaterih dodatnih sprememb in dodatkov k zakonodajnemu svežnju carinskega zakonika Unije, ki so navedeni v nadaljevanju.

- i. Sprememba člena 136 carinskega zakonika Unije v zvezi z blagom, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku. Ta sprememba¹⁶ je bila

¹⁴ COM(2016) 813 final.

¹⁵ Register Komisije s strokovnimi skupinami je na voljo na spletnem naslovu <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=search.result&page=1&Lang=SL>.

potrebna za zagotovitev ustreznega carinskega nadzora v primeru nekaterih proizvodov, ki v Unijo vstopajo prek enega pristanišča, nato pa na kontejnerski ladji pot nadaljujejo do drugega pristanišča v Unije in se raztovorijo šele v tem drugem pristanišču. Zaradi te spremembe mora biti blago predloženo tudi carinskim organom v tem drugem pristanišču.

- ii. Sprememba izvedbenega akta carinskega zakonika Unije¹⁷, da bi se zakonodaja bolje prilagodila potrebam organov in trgovine ter bolje zagotavljala učinkovito in enotno uporabo pravil. Najpomembnejše spremembe, ki so bile uvedene na zahtevo trgovinskih predstavnikov, je mogoče povzeti, kot sledi:
 - pravila o dolgoročni izjavi dobavitelja so bila pojasnjena in poenostavljena. Trgovinski predstavniki so zlasti pozdravili ponovno uvedbo možnosti, da lahko trgovci kadar koli v letu izdajo enotno deklaracijo, ki zajema celotno koledarsko leto;
 - uvoznikom je bilo omogočenega več časa za pridobitev številke registriranega izvoznika (ki izvoznikom omogoča, da sami certificirajo poreklo blaga) za namene Celovitega gospodarskega in trgovinskega sporazuma med Evropsko unijo in Kanado (CETA), ter
 - izboljšana so bila pravila za označevanje carinskega urada izstopa v primerih izvoza, ki mu sledi tranzit trošarinskega blaga.
- iii. Sprejetje izvedbenega akta¹⁸ o tehničnih zahtevah za razvoj, vzdrževanje in uporabo elektronskih sistemov za izmenjavo in shranjevanje informacij na podlagi carinskega zakonika Unije. Akt določa pravila, s katerimi se urejata sistem odločb carinskih organov ter sistem enotnega upravljanja uporabnikov in digitalnega podpisa (glej razdelek b spodaj).
- iv. Verjetno bo treba delegirani akt in izvedbeni akt leta 2018 znova spremeniti, da bosta med drugim obravnavala naslednje točke:
 - novo *opredelitev izvoznika* v členu 1(19) delegiranega akta, po kateri bo izvoznik še vedno moral imeti sedež v Uniji, pogoj, da mora imeti tudi prodajno pogodbo, pa bo omiljen. Trgovinski predstavniki menijo, da v trenutni opredelitvi obstoječi poslovni modeli niso ustrezno upoštevani, na primer v primerih, ko ima prodajalec sedež zunaj EU;
 - spremembo členov 114 in 134 delegiranega akta carinskega zakonika Unije za uvedbo prožnosti v carinskih formalnostih, ki veljajo za transakcije med *ozemljem s posebno davčno ureditvijo* in njegovim celinskim delom (tj. za transakcije znotraj posamezne države članice);

¹⁶ Uredba (EU) 2016/2339 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije, kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku (UL L 354, 23.12.2016, str. 32).

¹⁷ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/989 z dne 8. junija 2017 o popravku in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 149, 13.6.2017, str. 19–56).

¹⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2089 z dne 14. novembra 2017 o tehničnih zahtevah za razvoj, vzdrževanje in uporabo elektronskih sistemov za izmenjavo in shranjevanje informacij na podlagi carinskega zakonika Unije.

- podaljšanje roka iz člena 115 delegiranega akta carinskega zakonika Unije za prijavo *blaga, shranjenega na kraju, ki ni prostor za začasno hrambo blaga*, na več kot en dan. Sprememba bi bila oblikovana tako, da se zagotovi, da bo časovno obdobje bolj obvladljivo za trgovino in carinske organe, hkrati pa bi bilo dovolj kratko, da bi se preprečile zlorabe;
- sprememba obstoječe določbe, s katero se zahteva izvod *ribolovnega ladijskega dnevnika*, vključno z zaupnimi poslovnimi informacijami, ki se predloži carinskemu organu tretjih držav, da lahko zadevni organi potrdijo, da proizvodi iz morskih rib, ki se preтовarjajo in prevažajo prek njihove države ali ozemlja, niso bili podvrženi manipulacijam. Ribiška industrija je Komisijo opozorila na težavo zaradi zahteve po razkritju zaupnih poslovnih informacij o kraju ulova rib, zato bi se s spremembo preprečila izmenjava zaupnih informacij, ki pripadajo plovilom iz EU;
- spremembo delegiranega akta za obnovitev določbe, ki je obstajala v zakonodaji carinskega zakonika Skupnosti. Trgovinski predstavniki so opazili, da sveženj carinskega zakonika Unije ne vsebuje nobene določbe, s katero bi bilo imetniku dovoljenj za posebno rabo izrecno omogočeno, da v *enotnem rezervoarju shranjuje* energetske proizvode, ki so uvrščeni pod različne podštevilke. Iz razlogov, ki so povezani s tehničnimi lastnostmi teh proizvodov, ta omejitev v praksi onemogoča uporabo takih dovoljenj za posebno rabo;
- spremembo regulativnega okvira, ki velja za *avtomobile, ki jih prebivalci EU najamejo zunaj EU*. Če avtomobili nimajo registrske oznake EU, zanje trenutno veljajo uvozne dajatve ob vstopu na carinsko območje EU (razen kadar prebivalec EU uporabi najeti avtomobil za vrnitev v svoj kraj bivanja). To je veljalo za preveč omejujoče v primeru, ko prebivalci EU najemajo avtomobile za kratka obdobja, zato bo morda delegirani akt spremenjen, da bi se ta težava odpravila;
- spremembo pravil o poreklu, po kateri bi *lahko preferencialno tarifno obravnavo zagotovili predelanim proizvodom*, pridobljenim iz uvoženega blaga, ki je bilo tudi samo primerno za preferencialno tarifno obravnavo na podlagi postopka aktivnega oplemenitenja. Ta sprememba bi zadevnim gospodarskim subjektom ponudila enakovredno tarifno obravnavo, kot so jo na podlagi carinskega postopka, znanega kot oplemenitenje pod carinskim nadzorom, uživali, ko je veljal carinski zakonik Skupnosti;
- nekatere tehnične spremembe, s katerimi naj bi se pravila za registracijo v elektronskem sistemu REX bolj prilagodila okoliščinam izvoznikov.

Poleg zgornjih splošnejših sprememb svežnja carinskega zakonika Unije je Komisija enako kot na podlagi carinskega zakonika Skupnosti večkrat uporabila pooblastila na podlagi carinskega zakonika Unije za sprejemanje izvedbenih aktov za posebne ali tehnične namene, na primer za tarifno uvrstitev blaga in začasna odstopanja od pravil o preferencialnem poreklu.

b. Stanje izvajanja delovnega programa carinskega zakonika Unije

Prvi rok za delovanje nekaterih od 17 sistemov informacijske tehnologije, navedenih v delovnem programu carinskega zakonika Unije, je bilo leto 2017 in ta rok je bil izpolnjen.

- Komisija je 1. januarja 2017 začela uporabljati sistem registriranih izvoznikov (REX). Ta nova podatkovna zbirka vsebuje podatke o registriranih izvoznikih v državah upravičenkah do splošnega sistema preferencialov EU in o nekaterih registriranih subjektih v EU, med drugim v okviru prostotrgovinskega sporazuma s Kanado. To omogoča gospodarskemu subjektu, da preveri, ali je dobavitelj registriran, da lahko sestavlja navedbe o poreklu, hkrati pa bo carinskim organom EU omogočilo, da številke iz sistema registriranih prevoznikov, navedene v carinskih deklaracijah, preverijo v osrednji podatkovni zbirki. V EU je registriranih približno 20 000 izvoznikov, v državah upravičenkah do splošnega sistema preferencialov, ki že uporabljajo sistem, pa je približno 11 000 izvoznikov. Povratne informacije, ki so jih zagotovili gospodarski subjekti, carinski organi EU ter pristojni organi v državah upravičenkah do splošnega sistema preferencialov, so bile zelo pozitivne, pritožb pa doslej ni bilo.
- Komisija je oktobra 2017 skupaj uvedla sistem odločb carinskih organov ter sistem enotnega upravljanja uporabnikov in digitalnega podpisa. Sistem odločb carinskih organov je pomemben korak k uskladitvi načinov upravljanja carinskih pooblastil v 28 državah članicah. Sistem ima skupne komponente (portal za trgovce v EU, osrednji sistem za upravljanje odločb carinskih organov in referenčne storitve za uporabnike) in nacionalne komponente (nacionalni portali za trgovce in nacionalni sistemi za upravljanje odločb carinskih organov). Omogoča obdelavo 22 carinskih dovoljenj, na primer za poenostavljene deklaracije, centralizirano carinjenje, aktivno in pasivno oplemenitenje, splošna zavarovanja, odlog plačila, tranzit in številna druga. Gospodarski subjekt lahko vloži zahteve za dovoljenja prek sistema enotnega upravljanja uporabnikov in digitalnega podpisa, kar mu omogoča dostop do sistema odločb.
- Prva faza sistema zavezujočih tarifnih informacij (ZTI) je bila končana oktobra 2017, kar je bil ciljni datum za njeno končanje.

Tudi večina drugih elektronskih sistemov bo končana do datumov, določenih v delovnem programu. Dejansko se pričakuje, da bo do leta 2020 končanih skoraj 80 odstotkov dela Komisije v zvezi z vseevropskimi sistemi.

Vendar je hkrati postalo jasno, da vsi sistemi do roka leta 2020 ne bodo v celoti dokončani. Glede na kompleksnost naloge in stroške uvajanja novih sistemov informacijske tehnologije v EU je bil ta rok od nekdaj ambiciozen. Pri določitvi tega datuma se je pričakovalo, da bodo pravila o dopolnitvi in izvajanju carinskega zakonika Unije (delegirani akt, izvedbeni akt in prehodni delegirani akt) sprejeta zelo kmalu po sprejetju carinskega zakonika Unije v letu 2013, da bi bilo mogoče njihove določbe upoštevati pri razvoju sistemov informacijske tehnologije. Vendar so razprave o dopolnilnih in izvedbenih določbah trajale bistveno dlje od pričakovanega, akti pa so bili v končni obliki sprejeti šele konec leta 2015 / v začetku leta 2016. To je posledično povzročilo zamudo pri pripravi funkcionalnih specifikacij za elektronske sisteme, ki obravnavajo deklaracije in obvestila ter temeljijo na zahtevah glede podatkov, določenih v prilogah B k delegiranemu in izvedbenemu aktu carinskega zakonika Unije. Kako kompleksen je sistem, je postalo popolnoma jasno šele ob dokončanju teh tehničnih specifikacij.

Hkrati se je usklajevanje zahtev glede podatkov (tj. podatkov, ki jih carinski organi držav članic zahtevajo od gospodarskih subjektov) pokazalo kot eden glavnih izzivov za razvoj sistemov informacijske tehnologije. Usklajenost podatkov je ključnega pomena za

interoperabilnost različnih elektronskih sistemov in usklajeno uporabo pravnih pravil. Ključno je tudi, da se zagotovi uskladitev z mednarodnimi podatkovnimi modeli, kakršnega uporablja Svetovna carinska organizacija, in da se tako zagotovijo povezave s sistemi informacijskih tehnologij tretjih držav ter olajša trgovanje. Vendar to delo pri popolnem reprogramiranju nekaterih obstoječih elektronskih sistemov zahteva precej večji časovni in finančni vložek od pričakovanega.

Ker so elektronski sistemi tesno medsebojno povezani, je kot dodaten izziv pomembno, da se izvajajo v pravilnem vrstnem redu (razvrščanje v zaporedje), da se zagotovi upoštevanje medsebojne odvisnosti ter da se spremembe za upravne organe in trgovino uvajajo strukturirano in skladno.

Pojavljajo se določena vprašanja v zvezi z nadgradnjo sistema nadzora uvoza. Ta sistem je bil oblikovan kot odgovor na pomisleke o varnosti po napadih 11. septembra ter v okviru standardov za mednarodno trgovino, za katera se zavzema Svetovna carinska organizacija. V skladu z njim morajo prevozniki določeno število podatkovnih elementov elektronsko poslati carinskemu uradu EU prvega vstopa, preden trgovsko blago vstopi na območje, v večini primerov pa celo preden trgovsko blago zapusti državo izvoza. Cilj na podlagi carinskega zakonika Unije je izboljšati obstoječi sistem nadzora uvoza. S „sistemom nadzora uvoza 2“ bi se na primer uvedel osrednji evropski repozitorij, ki bi omogočil zbiranje visokokakovostnih predhodnih informacij o tovoru v realnem času; omogočil bi večkratno zbiranje podatkov (tj. da bi lahko potrebne podatke o blagu, ki vstopa v carinsko unijo, zagotovil ne le prevoznik, temveč tudi uvoznik, prejemnik ali druge pomembne osebe); omogočil bi usklajen vmesnik za trgovce, ki bi gospodarskim subjektom omogočil standardizirano in usklajeno predložitev predhodnih informacij o tovoru, ter zagotovil orodja, ki bi carinskim organom pomagala za namene obvladovanja tveganj pregledati velike količine informacij, shranjenih v repozitoriju. Vendar se je izkazalo, da je delo v zvezi s sistemom nadzora uvoza precej obsežnejše od pričakovanega, zlasti zaradi visokih varnostnih zahtev glede podatkov v osrednjem repozitoriju, visokih stroškov obratovanja, zgoraj navedene potrebe po uskladitvi zahtev glede podatkov ter potrebe po večji souporabi funkcionalnosti na ravni EU, da bi se zmanjšala potreba po vzporednih dragih nacionalnih naložbah.

c. Nadaljnji ukrepi

Komisija bo nadaljevala postopek rednih razprav z državami članicami in gospodarstvom za zagotovitev, da carinski zakonik Unije *omogoča lažje trgovanje*. Poenostavitev carinske zakonodaje in postopkov, ki je bila uvedena s carinskim zakonikom Unije, že ima dober učinek, gospodarski subjekti pa so jo večinoma dobro sprejeli. Vendar pa nekateri menijo, da carinski zakonik Unije pri spodbujanju trgovine ni dovolj učinkovit. Opozarjajo na dejstvo, da je status AEO zdaj obvezen, da ima lahko subjekt korist od nekaterih poenostavitev, in da bodo manjša podjetja, ki ne morejo vlagati v pridobitev statusa AEO, zaradi tega v slabšem položaju, čeprav je prav gospodarstvo zahtevalo nekatere posebne koristi za AEO v zameno za naložbe in prizadevanja, ki jih zadevni gospodarski subjekti vlagajo v pridobitev dovoljenja za AEO. Številni trgovinski predstavniki še izpostavljajo, da bo minilo preveč časa do popolne uresničitve koristi carinskega zakonika Unije zaradi dolgih prehodnih obdobj, odobrenih za nadaljnji soobstoj sistemov v papirnati obliki v nekaterih državah članicah, medtem ko si drugi prizadevajo doseči daljša prehodna obdobja za uresničitev vseh novih elektronskih zahtev. Nekateri trgovinski predstavniki poleg tega opozarjajo na trdovratne razlike med državami članicami pri razlagi pravil.

Komisija bo tudi še naprej tesno sodelovala z deležniki, da bi v posvetovanju z njimi *opredelila napake in tehnične anomalije* v zakonodajnem svežnju. Pravni akti carinskega

zakonika Unije obsegajo več kot 2 000 strani, zato bodo prilagoditve zakonodajnega svežnja tudi v prihodnje neizogibne. Potrebne so bile številne spremembe prejšnjega carinskega zakonika Skupnosti in njegovih ustreznih izvedbenih določb.

Za carinske organe je kritična funkcija, da se *zaščitijo prihodki ter zagotovita varnost in varstvo*. Zato je treba nadaljevati prizadevanja za zagotovitev pravega ravnotežja med kontrolami in olajševanjem trgovine ter hitro rešitev morebitnih težav v zvezi s tem. Za to delo bo potrebno nadaljnje okrepljeno sodelovanje z Evropskim parlamentom, Evropskim računskim sodiščem ter službami znotraj Komisije, pristojnimi za zaščito lastnih sredstev EU in boj proti goljufijam.

Kar zadeva *elektronske sisteme carinskega zakonika Unije*, je po mnenju Komisije treba podaljšati rok za nekatere sisteme, da se zagotovi nemoteno izvajanje drugih do ciljnega datuma leta 2020. Države članice in gospodarstvo potrebujejo realistične časovne okvire in pravno varnost glede ureditev za izmenjavo in hranjenje carinskih informacij ter v povprečju potrebujejo dve leti za ureditev vsakega posameznega elektronskega sistema. Če se pokaže, da nekaterih sistemov do navedenega datuma ne bo mogoče uvesti, je to treba pojasniti do leta 2018 in nedvoumno zagotoviti, katera pravna pravila bodo veljala, če takšni sistemi ne bodo na voljo.

Komisija zato predlaga naslednje:

(i) do konca leta 2021 bo izvedla vmesno oceno carinskega zakonika Unije, ko bodo uvedeni vsi elektronski sistemi, pa celovito preverjanje ustreznosti. Preverjanje ustreznosti ji bo omogočilo, da bo sprejela dolgoročnejšo odločitev o morebitni potrebi po večjih spremembah politike, da bi carinski zakonik Unije še naprej ustrezal namenu v svetovnem trgovinskem okolju in še naprej zagotavljal primerno ravnotežje med olajševanjem trgovine in kontrolami;

(ii) pred preverjanjem ustreznosti lahko Komisija še naprej predstavlja pogoje za morebitne popravke ali tehnične spremembe zakonodajnega svežnja carinskega zakonika Unije, ki bodo potrebne za zagotovitev nadaljnjega nemotenega delovanja zakonodajnega okvira;

iii) Komisija bo razmislila o tem, da bi v začetku leta 2018 predstavila zakonodajni predlog za podaljšanje roka za nadaljnjo uporabo prehodnih ureditev v zvezi z omejenim številom elektronskih sistemov, ki jih do roka leta 2020 ne bo mogoče v celoti uvesti. Temu bo sledil izvedbeni sklep Komisije z ustrezno posodobitvijo delovnega programa. Sistemi, v zvezi s katerimi bo najverjetneje tudi po letu 2020 potrebno dodatno delo, so trenutno naslednji:

- nadgradnje sistema nadzora uvoza (ICS), novega informacijsko podprtega tranzitnega sistema in avtomatiziranega izvoznega sistema ter izvozne komponente sistema posebnih postopkov in
- uvedba sistemov centraliziranega carinjenja za uvoz, dokazila o statusu Unije in upravljanja zavarovanj.

Komisija se je z državami članicami posvetovala o teh elektronskih sistemih, v zvezi s katerimi je potrebno dodatno delo, in na podlagi odgovorov držav članic pripravila ta začasni načrt. Poleg tega se je na rednih sestankih kontaktne skupine za trgovino, v kateri so zbrani predstavniki različnih trgovinskih združenj, posvetovala s trgovinskimi predstavniki.

4. IZVAJANJE POOBLASTILA ZA SPREJEMANJE DELEGIRANIH AKTOV

Komisija ima na podlagi člena 284 carinskega zakonika Unije pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom, določenim v členu 290 PDEU, da se dopolnijo ali spremenijo nekateri nebistveni elementi uredbe o carinskem zakoniku Unije, pri čemer pooblastilo velja za obdobje petih let od 30. oktobra 2013. Na podlagi člena 284(2) mora Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o uporabi tega pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov. Komisija mora poročilo pripraviti najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja, torej do 30. januarja 2018.

Na podlagi carinskega zakonika Unije je Komisija pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov na podlagi naslednjih določb: členov 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253, 265 in 279.

Do novembra 2017 je Komisija štirikrat izvršila svoje pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov (glej oddelek 2.a):

- a) za sprejetje delegiranega akta carinskega zakonika Unije¹⁹. V preglednici v Prilogi so določbe delegiranega akta carinskega zakonika Unije povezane s pooblastili, ki so Komisiji podeljena z navedenim zakonikom;
- b) za sprejetje prehodnega delegiranega akta carinskega zakonika Unije²⁰ na podlagi pooblastila iz člena 279 Zakonika;
- c) za popravek členov 136 in 141 delegiranega akta carinskega zakonika Unije²¹ na podlagi pooblastila iz člena 160 Zakonika ter
- d) za popravek Priloge 12 k prehodnemu delegiranemu aktu carinskega zakonika Unije²² na podlagi pooblastila iz člena 279 Zakonika.

Komisija se je pri pripravi delegiranih aktov posvetovala z vsemi ustreznimi deležniki, zlasti strokovnjaki iz držav članic in gospodarskimi subjekti s področja trgovine, logistike in gospodarstva. Strokovnjaki iz držav članic in poslovne skupnosti so razpravljali o določbah, vključenih v delegirane akte, ter jih podprli.

Komisija je skozi celoten postopkovni in odločevalski proces zagotavljala, da so se ustrezni dokumenti pravočasno in primerno posredovali Evropskemu parlamentu in Svetu. Evropski parlament in Svet nista nasprotovala sprejetju nobenega od navedenih aktov.

Da se zagotovi, da je carinska zakonodaja Unije vedno prilagojena tehničnim zahtevam in tehničnemu napredku carinske dejavnosti, Komisija meni, da bi bilo treba pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki ji je bilo podeljeno s carinskim zakonikom Unije, v skladu s členom 284(2) carinskega zakonika Unije podaljšati za dodatno obdobje petih letih.

5. ZAKLJUČEK

Komisija s tem poročilom izpolnjuje (i) zahtevo Evropskega parlamenta po poročanju o izvajanju carinskega zakonika Unije in (ii) svojo obveznost poročanja Evropskemu

¹⁹ Glej sprotno opombo 6.

²⁰ Glej sprotno opombo 8.

²¹ Glej sprotno opombo 11.

²² Glej sprotno opombo 12.

parlamentu in Svetu o svoji uporabi delegiranih pooblastil na podlagi člena 284(2) uredbe o carinskem zakoniku Unije.

Kar zadeva izvajanje carinskega zakonika Unije, Komisija ocenjuje kot pomemben napredek dejstvo, da carinski zakonik Unije, s katerim so bile uvedene tako velike spremembe, v prvih 18 mesecih izvajanja ni naletel na večje zakonodajne težave. Zaradi postopka rednega posvetovanja z državami članicami in trgovinskim sektorjem je bilo mogoče hitro reševanje vseh tehničnih napak, ki so se pokazale po sprejetju Zakonika v letu 2013. Hkrati je jasno, da bo treba učinek carinskega zakonika Unije v prihodnosti celovito proučiti, da se ugotovi, ali je izpolnil cilje, za katere je bil oblikovan, ali pa so potrebne morebitne prilagoditve politik. Komisija zato predlaga:

- da bi do leta 2021 izvedla vmesno oceno pravnega okvira carinskega zakonika Unije in elektronskih sistemov, ki bodo uvedeni do navedenega datuma;
- da bi izvedla celovitejše preverjanje ustreznosti, ko bodo uvedeni vsi elektronski sistemi;
- da bi še naprej predlagala popravke ali tehnične spremembe zakonodajnega svežnja carinskega zakonika Unije, potrebne za zagotovitev nadaljnjega nemotenega delovanja zakonodajnega okvira;
- razmislek, da bi v začetku leta 2018 predložila zakonodajni predlog za spremembo carinskega zakonika Unije, da bi se največ do leta 2025 podaljšalo obdobje, v katerem se lahko uporabljajo prehodne ureditve v zvezi s carinskimi formalnostmi, ki se obravnavajo s sistemi informacijske tehnologije, ki jih ne bo mogoče v celoti uvesti do leta 2020;
- posodobitev delovnega programa carinskega zakonika Unije z izvedbenim sklepom Komisije.

Kar zadeva uporabo pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov, podeljenega s členom 284(2) carinskega zakonika Unije, Komisija meni, da je ta pooblastila izvajala dejavno in primerno. Hkrati meni, da bi bilo treba ta prenos pooblastila razširiti, kar bi ji omogočilo, da predlaga morebitne dodatne ukrepe, ki bodo potrebni za prilagoditev carinske zakonodaje tehničnemu in tehnološkemu napredku ter dinamiki trgovanja.

Komisija poziva Evropski parlament in Svet, naj se seznanita s tem poročilom.

Priloga

Določbe o prenosu pooblastil na podlagi carinskega zakonika Unije	Določbe delegiranega akta carinskega zakonika Unije, sprejete skladno s prenosom pooblastila
Člen 2	Členi 114, 134, 188
Člen 7 (sredstva za izmenjavo in shranjevanje informacij ter skupne zahteve glede podatkov)	Členi 2, 3, 4, 9, 19, 21, 38, 39, 40, 82, 85, 86, 87, 92, 93, 94, 95, 96, 116, 124, 124a, 125, 126, 126a, 127, 129a, 129b, 130, 131, 132, 133, 144, 154, 157, 160, 163, 164, 165, 175, 178, 181, 184, 185, 190, 196, 238, 241, 246, 247, 249
Člen 10	Členi 5, 6, 7
Člen 20	Člen 210
Člen 24 (odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje)	Členi 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 82, 92, 97, 121, 123, 156, 162, 171, 172, 173, 186, 192, 194, 205
Člen 31 (razveljavitev in sprememba pozitivnih odločb)	Prenos pooblastila še ni bil uporabljen: Določba se nanaša na (1) primere, ko se pozitivna odločba, naslovljena na več oseb, lahko prekliče tako v zvezi z osebo, ki ne izpolnjuje s to odločbo naložene obveznosti, kot v zvezi z drugimi vpletenimi osebami; (2) izjemne primere, v katerih lahko carinski organi odložijo datum, na katerega začne veljati preklic ali sprememba.
Člen 36 (upravljanje odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami)	Prenos pooblastila še ni bil uporabljen: Določba se nanaša na (1) posebne primere iz točke (b) člena 34(7) in člena 34(8), v katerih se odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami in zavezujočimi informacijami o poreklu blaga prekličejo; (2) primere iz člena 35, v katerih se odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami sprejmejo v zvezi z drugimi dejavniki, na podlagi katerih se uporabljajo izvozna ali uvozna dajatev in drugi ukrepi v zvezi z blagovno menjavo.
Člen 40	Členi 23, 24, 25
Člen 62	Členi 31, 32, 33, 34, 35, 36
Člen 65 (preferencialno poreklo)	Členi 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70
Člen 75	Člen 71

Člen 88 (carinski dolg)	Členi 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 168
Člen 99	Členi 81, 82, 83, 84, 85, 86
Člen 106	Člena 88, 92
Člen 115	Členi 89, 90, 91
Člen 122	Členi 98, 99, 100, 101, 102
Člen 126	Člen 103
Člen 131 (povračilo in odpust)	Členi 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113
Člen 142 (določeni kraji za predložitev blaga, vnesenega na carinsko območje EU)	Člen 115
Člen 151 (pogoji in dovoljenje za začasno hrambo)	Členi 115, 116, 117, 118
Členi 156 (carinski status blaga)	Členi 119, 120, 121, 122, 122a, 128, 129, 129c, 129d, 182
Člen 160 (dajanje blaga v carinski postopek)	Členi 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143
Člen 164	Člen 155
Člen 168 (poenostavljene deklaracije)	Členi 145, 146, 147, 183
Člen 175	Členi 148, 248
Člen 180	Člen 149
Člen 183 (vpis v evidence deklaranta)	Člen 150
Člen 186	Člena 151, 152
Člen 196	Člen 153
Člen 206	Člena 158, 159
Člen 212 (splošne določbe o posebnih postopkih)	Členi 161, 163, 165, 166, 167, 170, 175, 176, 177, 178, 201, 202, 203, 204, 206, 207, 218, 239, 240, 242, 243
Člen 216	Členi 174, 217, 218, 237

Člen 221	Člena 179, 180
Člen 224	Člen 169
Člen 231	Člena 187, 189
Člen 235 (tranzit Unije)	Členi 191, 193, 195, 197, 198, 199, 200
Člen 253 (določena raba)	Členi 206, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236
Člen 265	Člena 244, 245